

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖

“ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ โดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน

ข้อ ๓ การแสดงตนของลูกค้าซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา อย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเต็ม

(๒) วัน เดือน ปีเกิด

(๓) เลขประจำตัวประชาชน และในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว ให้แสดงเลขหนังสือเดินทาง หรือเลขประจำตัวที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ หรือเลขประจำตัวในเอกสารสำคัญประจำตัวที่รัฐบาลไทยออกให้ ในกรณีที่มี

(๔) ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านและที่อยู่ปัจจุบันกรณีที่มิได้อาศัย ณ ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน และในกรณีที่เป็นคนต่างด้าวให้แสดงที่อยู่ในประเทศเจ้าของสัญชาติและที่อยู่ปัจจุบันในประเทศไทย

(๕) อาชีพ สถานที่ทำงาน

(๖) ข้อมูลการติดต่อ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์

(๗) ลายมือชื่อผู้ทำธุรกรรม

ข้อ ๔ การแสดงตนของลูกค้าซึ่งเป็นนิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(๒) เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ในกรณีที่มี

(๓) หลักฐานสำคัญแสดงตนอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลทั่วไป ได้แก่ หนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกินหกเดือน หรือในกรณีที่มิใช่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ได้แก่ หลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือรับรองหรือออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ข) สำหรับลูกค้าที่เป็นส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่ หนังสือแสดงความจำเป็นในการทำธุรกรรม หรือหนังสือแต่งตั้งหรือหนังสือมอบอำนาจ

(ค) สำหรับลูกค้าที่เป็นสหกรณ์ มูลนิธิ สมาคม สโมสร วัด มัสยิด ศาลเจ้า และนิติบุคคลอื่นในลักษณะเดียวกันนี้ ได้แก่ หนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแสดงการจดทะเบียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหนังสือแต่งตั้งหรือหนังสือมอบอำนาจในการทำธุรกรรม

(ง) สำหรับลูกค้าที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ได้แก่ หนังสือหรือเอกสารสำคัญอันแสดงว่าได้มีการก่อตั้งบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายขึ้น

(๔) สถานที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์

(๕) ชื่อเต็มของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลทุกราย

(๖) ข้อมูลของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรม และบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในกรณีที่มี ดังนี้

(ก) ชื่อเต็ม

(ข) วัน เดือน ปีเกิด

(ค) เลขประจำตัวประชาชน และในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว ให้แสดงเลขหนังสือเดินทางหรือเลขประจำตัวที่รัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ หรือเลขประจำตัวในเอกสารสำคัญประจำตัวที่รัฐบาลไทยออกให้ ในกรณีที่มี

(ง) ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านและที่อยู่ปัจจุบันกรณีที่มิได้อาศัย ณ ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน และในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว ให้แสดงที่อยู่ในประเทศเจ้าของสัญชาติและที่อยู่ปัจจุบันในประเทศไทย

(๗) ประเภทกิจการและวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการ

(๘) ตราประทับ ในกรณีที่มี

(๙) ลายมือชื่อผู้มีอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรม

ข้อ ๕ การแสดงตนของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวอย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลและหลักฐานตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖) หรือตามข้อ ๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) และ (๘) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ในกรณีที่มิได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้ากับลูกค้า ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ พิจารณาถึงความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

การแสดงตนของลูกค้าที่ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า สำหรับบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำ อย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลตามข้อ ๓ (๑) (๓) (๔) และ (๖) หรือตามข้อ ๔ (๑) (๒) (๔) และ (๖) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องจัดให้ลูกค้าดังกล่าวส่งสำเนาหลักฐานตามข้อ ๔ (๓) ให้ก่อนมีการอนุมัติให้ทำธุรกรรมครั้งแรก

การแสดงตนของลูกค้าที่ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า สำหรับบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงสูง อย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลและหลักฐานตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ แล้วแต่กรณี ก่อนมีการอนุมัติให้ทำธุรกรรมครั้งแรก

การทำธุรกรรมที่ไม่ได้ทำต่อหน้ากับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ให้กระทำได้เฉพาะสำหรับบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำ และให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการแสดงตนของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่ไม่ได้ทำธุรกรรมต่อหน้าสำหรับบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำดังกล่าว

ข้อ ๗ การจัดให้ลูกค้าและผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว แสดงข้อมูลและหลักฐานประกอบการแสดงตนตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ กำหนดมาตรการในการพิสูจน์ทราบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความแท้จริงของข้อมูลและหลักฐานประกอบการแสดงตนดังกล่าว เช่น ตรวจสอบจากต้นฉบับเอกสาร ตรวจสอบจากข้อมูลอื่นที่ขอเพิ่มเติมเพื่ออ้างอิง ตรวจสอบจากสำเนาเอกสารที่รับรองถูกต้อง ตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ตรวจสอบโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ลูกค้ำ” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙)

“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” หมายความว่า การตกลงให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือบริหารจัดการทรัพย์สินไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพื่อประโยชน์ของ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจ ควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ำกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙) หรือบุคคลที่ลูกค้ำทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มี การตกลงกันทางกฎหมาย

“ข้อมูลสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค หรือข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่สามารถแสวงหาได้จากแหล่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป และผู้เข้าถึง หรือผู้แสวงหาข้อมูลนั้น อาจต้องจ่ายหรือไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนเพื่อการได้รับข้อมูลดังกล่าว รวมถึง ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชน หรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด สามารถเข้าถึงได้ เพื่อตรวจสอบหรือทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ

“บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่ง สำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในหรือต่างประเทศ เช่น ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล รัฐมนตรีหรือ เจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล ฝ่ายตุลาการ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ อัยการ หรือทหาร ผู้บริหารระดับสูง ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมือง รวมทั้งสมาชิก ในครอบครัวหรือผู้ร่วมงานใกล้ชิด และบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวในองค์การระหว่างประเทศ เช่น กรรมการบริหาร รองกรรมการบริหาร และสมาชิกของ คณะกรรมการบริหาร หรือผู้ดำรงตำแหน่งเท่าเทียมกับระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนด และดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหาร ความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบ วิธีการดังกล่าวต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

นโยบายและระเบียบวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงมาตรการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันอาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์และวิธีดำเนินธุรกิจใหม่ รวมถึงกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือที่กำลังพัฒนาสำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่ และที่มีอยู่แล้ว

การดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการ ประเมินความเสี่ยงตามข้อ ๔ วรรคสอง และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการบรรเทาความเสี่ยง ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้น ก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่

มาตรการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าที่ปกปิดชื่อจริงหรือใช้ชื่อแฝง

ข้อ ๗ ห้ามสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) รวมทั้งกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง ตัวแทนและสำนักงานผู้ดำเนินการแทน เปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจมีผลทำให้ลูกค้าทราบ เกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือรายงานข้อมูลอื่นใด ที่เกี่ยวข้องของลูกค้าไปยังสำนักงาน

ข้อ ๘ ในกรณีที่สงสัยว่าธุรกรรมใดอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องใช้ ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หากมีเหตุให้ เชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะเป็นการทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่ จะมาเป็นลูกค้าทราบถึงการดำเนินการดังกล่าว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจไม่ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควร สงสัยต่อสำนักงานต่อไป

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดให้บุคลากร ที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ข้อ ๙ ในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ถ้าสถาบันการเงินและผู้ ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือ การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมิช้อยกเว้นในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมไว้หรือไม่ ก็ตาม และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อ สำนักงานต่อไป

หมวด ๒

การบริหารความเสี่ยง

ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบธุรกรรม ที่ลูกค้าได้ทำขึ้น เพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือ การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการในข้อ ๔ กับลูกค้าทุกราย ตั้งแต่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละราย

ข้อ ๑๒ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าทุกรายให้สอดคล้องกับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้า โดยในรายที่มีความเสี่ยงสูง ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุด และในรายที่มีความเสี่ยงต่ำ อาจพิจารณาลดความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและระเบียบวิธีการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๑๓ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน และที่นำมาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

ส่วนที่ ๒

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง

ข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ที่ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๔ และข้อ ๕ จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันหมายความว่ารวมถึงปัจจัยความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

(๑) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากลูกค้า ได้แก่

(ก) กรณีที่ข้อมูลหรือผลการตรวจสอบการระบุตัวตนของลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าระบุว่า ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ามีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) โครงสร้างการถือหุ้นมีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจตามปกติ

๒) ตรงกับข้อมูลที่สำนักงานแจ้งว่าเป็นรายชื่อที่ต้องกำหนดให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

๓) ประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงตามที่เลขาธิการกำหนด

๔) เป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง หรือ

๕) ถูกพิจารณาโดยนัยอื่นว่ามีความเสี่ยงสูงไม่ว่าทางด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(ข) กรณีที่ตรวจสอบพบว่า ความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมของลูกค้ำดำเนินไปอย่างผิดปกติ

(๒) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงในการฟอกเงิน ได้แก่ กรณีที่ลูกค้ำมีถิ่นที่อยู่ไม่ว่าชั่วคราวหรือถาวร มีการประกอบอาชีพ มีแหล่งที่มาของรายได้ หรือทำธุรกรรมในพื้นที่เชิงภูมิศาสตร์หรือประเทศซึ่งเลขาธิการกำหนดว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) นำปัจจัยความเสี่ยงตาม (๑) และ (๒) มาพิจารณาบริหารความเสี่ยงของลูกค้ำอย่างเคร่งครัด และในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ได้ประเมินถึงปัจจัยความเสี่ยงข้างต้นกับข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้ำแล้วพบว่าปัจจัยตาม (๑) หรือ (๒) ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้ลูกค้ำดังกล่าวเป็นลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ช่องทางการให้บริการ ประเภทของธุรกรรม ประเภทของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ข้อมูลรายชื่อที่มีความเสี่ยงจากแหล่งข้อมูลอื่น เป็นปัจจัยในการกำหนดความเสี่ยงสูงร่วมด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูง โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น หรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้ำ เกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของลูกค้ำ ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือในการทำธุรกรรม การกำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างอิงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูง และอนุมัติผลการตรวจทานข้อมูลตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ ในกรณีที่ลูกค้ำมีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องปฏิเสธการสร้างสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเข้มข้นที่สุด โดยอาจพิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุตัวตนและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำและให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ส่วนที่ ๓

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ
เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงต่ำ

ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจลดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ลดระดับความเข้มข้นในการขอข้อมูลการระบุตัวตน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมจากประเภทของลูกค้า ประเภทของธุรกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงิน มูลค่าของธุรกรรม และความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๒) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า

(๓) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจทานข้อมูลปัจจุบันของลูกค้า

ปัจจัยหรือลักษณะในการพิจารณาลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ มีส่วนร่วมในการกระทำหรือมีการทำธุรกรรมหรือมีการดำเนินการใด ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้าดังกล่าวให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงและดำเนินการมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุดตามข้อ ๑๕ ทันที

หมวด ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ส่วนที่ ๑

การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าทั่วไป

ข้อ ๑๘ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อ

(๑) เริ่มมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๒) มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

(ก) ไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป หรือ

(ข) ที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

(๓) มีข้อสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) มีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามข้อ ๑๙ (๑) และ (๒)

ข้อ ๑๙ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้า และพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(๓) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กร ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ กำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) ขอข้อมูลจากลูกค้าเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๕) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำธุรกรรมตลอดช่วงเวลาที่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังดำเนินอยู่ ว่ายังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ลูกค้าแจ้งไว้ รวมถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้าที่ได้ประเมินไว้และข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่มีอยู่ และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ข้อมูลของลูกค้าโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่ง ให้สอดคล้องกับผลการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าแต่ละรายตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนหรือระหว่างการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ภายหลังจากที่มีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ทั้งนี้ การดำเนินการในภายหลังการสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าว

ต้องอยู่ภายใต้การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ที่มีประสิทธิภาพ และไม่กระทบกระเทือนถึงการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

การระบุตัวตนของลูกค้าและระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้า ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบเพื่อทราบว่าลูกค้าได้มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้าจริง และต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย

ข้อ ๒๑ ภายใต้บังคับข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า รวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะธุรกิจของลูกค้า ตลอดจนโครงสร้างการบริหารจัดการหรือการเป็นเจ้าของและอำนาจในการควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นด้วย

ข้อ ๒๒ ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายตามข้อ ๒๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการระบุตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้าและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลและหลักฐาน ดังนี้

(ก) ชื่อและประเภทตามกฎหมายตลอดจนข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ได้ถึงสถานะทางกฎหมาย และการมีอยู่จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล และผูกพันนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย รวมทั้งให้ระบุบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีตำแหน่งบริหารระดับสูง ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลดังกล่าวตามข้อ ๑๙ (๓) ด้วย

(ค) สถานที่ตั้งตามที่จดทะเบียนและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยใช้ข้อมูล ดังนี้

(ก) สำหรับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่

๑) ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคล โดยพิจารณาจากการได้รับผลประโยชน์หรือการถือสิทธิเป็นเจ้าของ

๒) ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคลตาม ๑) หรือในกรณีที่ไม่มีพบบุคคลธรรมดาตาม ๑) ให้ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคลโดยวิธีการอื่น ในกรณีที่มี

๓) ในกรณีที่ไม่สามารถระบุบุคคลธรรมดาตาม ๑) หรือ ๒) ได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบบุคคลธรรมดาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของนิติบุคคลนั้น

(ข) สำหรับลูกค้าที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ได้แก่

๑) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ ให้ระบุผู้ก่อตั้ง กรรมการทรัสต์ ผู้คุ้มครอง (ในกรณีที่มี) ผู้รับผลประโยชน์ และบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมทรัสต์ซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ในสายการควบคุมหรือการเป็นเจ้าของด้วย

๒) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ให้ระบุชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้รับผลประโยชน์ วัตถุประสงค์ของทรัสต์ ทรัพย์สินที่จะให้เป็นกองทรัสต์

๓) ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายประเภทอื่น ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่เท่าเทียมหรือคล้ายกัน

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อ ๑๙ ได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๔ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งต่อไป สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจใช้ข้อมูลการตรวจสอบตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๔) ที่ได้จัดทำไว้แล้วสำหรับลูกค้ารายเดียวกันได้ เว้นแต่จะมีความสงสัยในความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๒๕ ให้เลขาธิการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายกระทรวงนี้

ข้อ ๒๖ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้าทุกราย ทั้งลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบัน

ในกรณีลูกค้าปัจจุบัน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอ ให้ติดตามและตรวจสอบข้อมูลให้ครบถ้วนและให้บริหารความเสี่ยงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อมีข้อมูลที่ครบถ้วนและเพียงพอแล้ว

(๒) ลูกค้าที่ไม่มีความเคลื่อนไหวในการเดินบัญชีหรือไม่มีการทำธุรกรรมมาเป็นเวลานาน หรือเป็นลูกค้าซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ไม่ชำระหนี้ และไม่สามารถติดตามข้อมูลได้ ให้กำหนดมาตรการให้ลูกค้าต้องติดต่อกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการทำธุรกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้ เพื่อจะได้ขอข้อมูลจากลูกค้าได้ในโอกาสแรกและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อมูลดังกล่าวต่อไป

(๓) ลูกค้ำที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอและไม่สามารถติดตามข้อมูลให้ครบถ้วนและเพียงพอได้ ให้พิจารณายุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำดังกล่าว

ทั้งนี้ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามวรรคสองให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ส่วนที่ ๒

ผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๗ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิตหรือการประกันภัยอย่างอื่นที่มีการลงทุนรวมอยู่ด้วย นอกจากต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้สถาบันการเงินระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัยเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้ระบุชื่อของบุคคลดังกล่าวไว้

(๒) กรณีผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัยได้รับการกำหนดโดยลักษณะพิเศษหรือโดยสถานะหรือโดยทางอื่น ให้ระบุข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้รับประโยชน์อย่างเพียงพอที่จะสามารถระบุผู้รับประโยชน์ได้ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๘ ให้สถาบันการเงินดำเนินการพิสูจน์ทราบข้อมูลการแสดงตนของผู้รับประโยชน์ตามข้อ ๒๗ (๑) และ (๒) ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๙ ให้สถาบันการเงินกำหนดให้การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัยเป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารความเสี่ยงของลูกค้ำ

กรณีที่พบว่าผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำอย่างเข้มข้น รวมถึงดำเนินการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและตรวจสอบเพื่อยืนยันผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายดังกล่าว ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีที่พบว่า ผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัยเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองหรือในกรณีที่มีการกำหนดโดยลักษณะพิเศษหรือโดยทางอื่น ให้บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองเป็นผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันภัย สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยกับผู้รับประโยชน์ซึ่งเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองนั้นอย่างเคร่งครัดก่อนแจ้งให้ผู้บริหารระดับสูงทราบ และอนุมัติการจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ หากพบข้อสงสัยที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้พิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ได้ ให้สถาบันการเงิน ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า และพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๑ สถาบันการเงินอาจกำหนดให้ลูกค้าที่ทำธุรกรรมดังต่อไปนี้ เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ

(๑) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันไม่เกินห้าหมื่นบาท ในแต่ละปีหรือ กรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันครั้งเดียว ในจำนวนไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ

(๒) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่ลูกค้าหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิได้รับคืนเงิน หรือผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย เมื่อเสียชีวิต พิกัด หรือทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวรเท่านั้น และไม่มีการสะสมเงินหรือให้ปันผลหรือดอกเบี้ยควบคู่กับการประกันชีวิตนั้น

สถาบันการเงินอาจพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๖ สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีก็ได้

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวตามข้อ ๑๘ (๒) กับบุคคล นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายโดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายดังกล่าวมาก่อน ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบข้อมูลของบุคคล นิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) ตรวจสอบการทำธุรกรรมในขณะที่ทำธุรกรรม หรือเมื่อมีการทำธุรกรรมเสร็จสิ้นแล้ว หากสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้รายงานการทำธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ส่วนที่ ๔

การส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๓๓ กรณีที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศสำหรับลูกค้าที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนและสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งโอนต้องจัดให้คำสั่งโอนมีข้อมูลลูกค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเต็มของลูกค้าผู้ส่งโอน

(๒) หมายเลขบัญชีของลูกค้าผู้ส่งโอน กรณีที่ลูกค้าส่งโอนจากบัญชีที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง หรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมครั้งนั้น ๆ ได้ กรณีที่ลูกค้าผู้ส่งโอนไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง

(๓) ที่อยู่ของลูกค้าผู้ส่งโอน หรือหมายเลขประจำตัวประชาชนหรือหมายเลขประจำตัวบุคคลที่รัฐออกให้ หรือวัน เดือน ปีและสถานที่เกิด

(๔) ชื่อเต็มของผู้รับเงิน

(๕) หมายเลขบัญชีของผู้รับเงินกรณีที่เป็นคำสั่งโอนเงินเข้าบัญชีที่ผู้รับเงินมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้รับคำสั่ง หรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ได้ กรณีที่ผู้รับเงินไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้รับคำสั่ง

ในกรณีที่มีการส่งคำสั่งโอนเงินเป็นคำสั่งรวมจากลูกค้าผู้ส่งโอนรายเดียวไปยังผู้รับเงินหลายราย สถาบันการเงินไม่ต้องส่งหรือรับข้อมูลตามวรรคหนึ่ง แต่ต้องมีข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนเงิน และในคำสั่งโอนเงินที่เป็นคำสั่งรวมดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ส่งคำสั่งโอนและผู้รับเงินทั้งหมดรวมอยู่ในระบบคำสั่งรวมนั้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินนั้นได้

ข้อ ๓๔ ให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าก่อนส่งคำสั่งโอนเงินไปยังสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอน

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศสำหรับลูกค้าที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป ให้สถาบันการเงิน ผู้ส่งคำสั่งโอนและสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งโอน ดำเนินการส่งและรับข้อมูลของลูกค้าพร้อมคำสั่งโอนตามข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง เว้นแต่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งสามารถได้รับข้อมูลดังกล่าวโดยวิธีอื่น ก็ให้ส่งข้อมูลหมายเลขบัญชีของลูกค้าผู้ส่งโอนในกรณีที่ลูกค้าส่งโอนจากบัญชีที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง หรือให้ส่งข้อมูลหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ได้ในกรณีที่ลูกค้าผู้ส่งโอนไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง

ในกรณีที่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนร้องขอหรือได้รับคำสั่งจากสำนักงาน ให้สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอน จัดหาและส่งข้อมูลของลูกค้าที่ยังไม่ได้ส่งตามวรรคหนึ่งแก่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนหรือสำนักงาน แล้วแต่กรณี ภายในสามวันทำการ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่สถาบันการเงินเป็นตัวกลางในสายการโอนเงิน ให้ส่งข้อมูลผู้โอนพร้อมคำสั่งโอนเงินตามที่ได้รับจากสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้โอน ไปยังสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้รับโอนให้ครบถ้วน

ในกรณีที่มีข้อจำกัดหรืออุปสรรคอันเกิดจากเทคโนโลยีในการส่งคำสั่งโอนเงิน ทำให้ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่ได้รับมาจากสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนต้นทาง สถาบันการเงินตัวกลางต้องเก็บรักษาข้อมูลตามคำสั่งโอนเงินไว้เป็นเวลาห้าปี นับจากวันที่ได้รับคำสั่งโอนเงินนั้น

สถาบันการเงินตัวกลางต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน

ในกรณีที่คำสั่งโอนเงินมีข้อมูลของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนเงินหรือผู้รับเงินไม่ครบถ้วน สถาบันการเงินตัวกลางต้องมีแนวทางปฏิบัติซึ่งออกตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดกระบวนการในการปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งดังกล่าว และกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

ข้อ ๓๗ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงิน ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน โดยอาจรวมถึงมาตรการตรวจสอบในขณะรับคำสั่ง ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่ง หรือหลังจากดำเนินการตามคำสั่งแล้ว

ข้อ ๓๘ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงิน ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าผู้รับเงินก่อนจ่ายเงินตามคำสั่งโอน ในกรณีที่ไม่เคยมีการตรวจสอบมาก่อน

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีการรับคำสั่งโอนเงินซึ่งมีข้อมูลของผู้ส่งคำสั่งโอนเงินหรือลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินต้องมีแนวทางปฏิบัติซึ่งออกตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดกระบวนการในการปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งดังกล่าวและกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

ข้อ ๔๐ ให้นำบทบัญญัติในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) โดยอนุโลม

ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนมูลค่าเงินที่เป็นทั้งผู้ส่งคำสั่งและรับคำสั่งในการให้บริการรายเดียวกัน ตรวจสอบข้อมูลลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงิน เพื่อทราบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและต้องพิจารณารายงานต่อสำนักงานหรือไม่

(๒) ในการให้บริการโอนมูลค่าเงินข้ามประเทศ หากพบว่ามีธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและอาจมีผลกระทบหรือความเสียหายเกิดขึ้นในประเทศ ให้รายงานการทำธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๔๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต้องปฏิบัติตามส่วนนี้ หาก

(๑) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผลมาจากธุรกรรมการใช้บัตรเครดิต บัตรเดบิต หรือบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะให้วงเงินในการใช้จ่ายล่วงหน้าเพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้ ตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

(๒) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) หรือระหว่างสถาบันการเงินกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙)

หมวด ๔

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ การพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า
การกำหนดนโยบายสำหรับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ

ส่วนที่ ๑

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ

ข้อ ๔๒ ให้สถาบันการเงิน ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม และยุติ
ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ กับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

(๑) ที่จัดตั้งโดยได้รับอนุญาตแต่ไม่มีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงในประเทศที่ได้รับ
อนุญาต หรือมีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงแต่ไม่ได้ดำเนินการในประเทศที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง
และไม่อยู่ในสถานะที่ได้รับการกำกับดูแล

(๒) ที่สร้างความสัมพันธ์อย่างสถาบันการเงินตัวแทนหรือให้บริการทางการเงินหรือเปิดบัญชี
กับสถาบันการเงินตาม (๑)

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่สถาบันการเงินสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน
ในต่างประเทศ ไม่ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวจะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงิน
ทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างสถาบันการเงินคู่ค้าหรือสถาบันการเงิน
ที่ทำธุรกรรมแทนเพื่อลูกค้า สถาบันการเงินต้องดำเนินการระบุตัวตนและระบุข้อมูลของสถาบันการเงิน
ตัวแทนตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าว
รวมถึงพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลด้านการป้องกันปราบปราม
การฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของสถาบันการเงินตัวแทนนั้น

ข้อ ๔๔ ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน ประเภทการชำระเงิน
โดยผ่านบัญชีโดยตรง ซึ่งหมายถึง กรณีที่สถาบันการเงินอนุญาตให้ลูกค้าของสถาบันการเงินตัวแทน
ทำธุรกรรมผ่านบัญชีของสถาบันการเงินตัวแทนที่เปิดไว้กับสถาบันการเงินได้ โดยไม่ต้องผ่าน
การพิจารณาส่งคำสั่งจากสถาบันการเงินตัวแทน สถาบันการเงินต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยง
และตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าสถาบันการเงินตัวแทน และสถาบันการเงิน
ต้องรับรองได้ว่า จะได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง
สำหรับลูกค้ารายนั้นจากสถาบันการเงินตัวแทนตามที่ร้องขอ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่สถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ เป็นสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่ในพื้นที่
หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้สถาบันการเงิน
ขอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้าน
การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและต้องดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน
ตัวแทนดังกล่าวด้วย

สถาบันการเงินควรพิจารณาปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม และยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หากสถาบันการเงินตัวแทนไม่มีนโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ หรือสถาบันการเงินตัวแทนหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของสถาบันการเงินตัวแทนนั้นเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่สถาบันการเงินมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินตัวแทนนั้นอย่างสม่ำเสมอ และควรพิจารณายุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจทันทีที่ตรวจสอบพบว่า สถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๒

การพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า

ข้อ ๔๗ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ หรือเพื่อแนะนำธุรกิจ เมื่อรับรองได้ว่า

(๑) จะได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ จากบุคคลที่สาม

(๒) บุคคลที่สามต้องส่งสำเนาเอกสารหรือข้อมูลการระบุตัวตนและเอกสารข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ ได้ในทันทีที่ได้รับการร้องขอ

(๓) บุคคลที่สามได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและมีการเก็บรักษาข้อมูลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๔) บุคคลที่สามที่มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของหลายประเทศ ได้มีการพิจารณาความน่าเชื่อถือของประเทศนั้น ๆ จากระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแล้ว

ในกรณีที่บุคคลที่สามเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในกลุ่มหรือในเครือเดียวกันกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ที่พึ่งพา และกลุ่มสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดังกล่าวได้ปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูลหลักฐานและปฏิบัติตาม

ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ และข้อ ๕๑ และการปฏิบัติดังกล่าว ได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจ ให้ถือว่าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ได้ดำเนินการตาม (๓) และ (๔) โดยผ่านกลุ่มสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) แล้ว

มาตรการตามข้อนี้ ไม่นำมาใช้กับการจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือการจัดตั้งความสัมพันธ์ในลักษณะตัวแทน

การพึ่งพาบุคคลที่สาม หมายความว่า การพึ่งพาในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและการเก็บรักษาข้อมูลตามกฎกระทรวงนี้ ซึ่งได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจและบุคคลที่สาม ได้ดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าอยู่ก่อนที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะพึ่งพาให้บุคคลที่สามดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจใหม่ระหว่างลูกค้ากับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ซึ่งบุคคลที่สามสามารถนำกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ตนถือปฏิบัติอยู่มาใช้กับความสัมพันธ์ทางธุรกิจใหม่ครั้งนี้ได้ ทั้งนี้ การพึ่งพาบุคคลที่สามจะแตกต่างจากการที่สถาบันการเงินจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือความสัมพันธ์อย่างตัวแทน ซึ่งต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงตามนโยบายและข้อบังคับของสถาบันการเงิน และผู้รับจ้างหรือตัวแทนต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องรับผิดชอบ ในกรณี que บุคคลที่สามไม่ดำเนินการตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าหรือการเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานหรือดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวได้ไม่ครบถ้วน

บุคคลที่สามต้องเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจ

ส่วนที่ ๓

มาตรการควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ

ข้อ ๔๘ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดแผนในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๔ และกำหนดให้มีกลไกในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระเพื่อตรวจสอบระบบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดขั้นตอนในการจ้างพนักงาน เพื่อปฏิบัติงานภายใต้นโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดให้พนักงานได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้มีพนักงานระดับบริหาร เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ข้อ ๔๙ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตนถือหุ้นใหญ่ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมกับประเภทของธุรกิจ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดมาตรการในการร่วมใช้ข้อมูลหรือส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ เพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายตามวรรคหนึ่ง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า การทำธุรกรรม ความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า หรือผลการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึงมีมาตรการในการรักษาความลับจากการส่งหรือรับข้อมูลดังกล่าวอย่างเข้มงวด

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศที่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตั้งอยู่ มีความเข้มงวดแตกต่างจากมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศ ถือปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดกว่า

ในกรณีที่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือ ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศที่ตั้งอยู่ได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พิจารณาเพื่อยุติการดำเนินกิจการของสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือดังกล่าว

ข้อ ๕๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องพิจารณาให้พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำกัดความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การทำธุรกรรม การทำกิจกรรม การลงทุน การร่วมทุนกับคู่ค้า ตัวแทน หรือการพึ่งพาบุคคลที่สาม ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๒) ไม่จัดตั้งสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หากมีการจัดตั้งสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือ ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือนั้นปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการทางกฎหมายของสำนักงานใหญ่อย่างเคร่งครัด

(๓) แจ้งข่าวสารหรือข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่งสูงของพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือทราบอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๕
การกำกับและตรวจสอบ

ข้อ ๕๒ กรณีที่มีความจำเป็นในการติดต่อสำนักงาน เพื่อสอบถาม ขอคำแนะนำ ชี้แจง หรือด้วยเหตุจากการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องแต่งตั้งพนักงานเพื่อเป็นตัวแทนในการติดต่อหรือประสานงานกับสำนักงาน

ข้อ ๕๓ ให้สำนักงานเป็นผู้กำกับดูแล ตรวจสอบ และติดตาม ประเมินผลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำกับดูแล และติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ ๕๔ เพื่อให้การดำเนินการตามข้อ ๕๓ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอาจ

(๑) ขอความร่วมมือในการกำกับดูแล และติดตามประเมินผลจากหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแล

(๒) แต่งตั้งที่ปรึกษาซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญด้านการกำกับ ตรวจสอบ หรือติดตามประเมินผล

คุณสมบัติ ค่าตอบแทน ขอบเขตอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษาด้านการกำกับตรวจสอบ หรือติดตามประเมินผลตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๕๕ เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติตามกฎกระทรวง ตามที่เลขาธิการกำหนดด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังไม่มีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

-ร่าง-

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามของคำว่า “บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง” ในข้อ ๓ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศกำหนดบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องนำปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากลูกค้ำ ได้แก่ กรณีที่ข้อมูลของลูกค้ำหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำระบุว่า ลูกค้ำหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทย มาพิจารณาบริหารความเสี่ยงของลูกค้ำโดยพิจารณาเป็นความเสี่ยงสูง

ในกรณีที่ ลูกค้ำเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ควรพิจารณาว่า ความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมกับลูกค้ำดังกล่าวมีความเสี่ยงสูงต่อการฟอกเงินที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่อันเป็นความผิดมูลฐาน หรือไม่

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดความเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทย ได้แก่ บุคคลธรรมดาที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีอำนาจหน้าที่สำคัญในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ

(๒) เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีอำนาจหน้าที่สำคัญในการควบคุมและบริหารในราชการส่วนกลาง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๓) เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีอำนาจบังคับบัญชาในระดับสูงของฝ่ายทหาร และตำรวจ

(๔) เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูงหรือกรรมการในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๓ บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทยตามข้อ ๒ ให้รวมถึง

(๑) สมาชิกในครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส และบุตร

(๒) ผู้ร่วมงานใกล้ชิด ได้แก่

(ก) บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้ร่วมงานที่ได้รับมอบหมายให้ครอบครองหรือดูแลทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น ๆ

(ข) บุคคลธรรมดาซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันเนื่องมาจากการสร้างหรือดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาให้ลูกค้าที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒ และข้อ ๓ มีความเสี่ยงสูงต่อการฟอกเงินที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่อันเป็นความผิดมูลฐาน ในระดับเดียวกับบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของประเทศไทยได้ หากมีพฤติกรรมหรือเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ลูกค้าดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

-ร่าง-

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยง
ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ วรรคสาม ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้เป็นไปตามแนวทางในประกาศนี้ โดยนโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนโยบายและระเบียบวิธีการที่ผ่านการเห็นชอบและอนุมัติจากคณะกรรมการหรือผู้บริหารที่มีอำนาจระดับสูงสุดของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙)

(๒) เป็นนโยบายและระเบียบวิธีการที่มีความสำคัญในระดับสูงสุด ซึ่งเป็นเป้าหมายและต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

(๓) เป็นนโยบายและระเบียบวิธีการที่กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดทำแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติให้บรรลุผลตามนโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวได้

ข้อ ๒ ในการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(ก) นโยบายและระเบียบวิธีการในการรับลูกค้ำ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดกระบวนการเพื่ออนุมัติการสร้างความสัมพันธ์หรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

การจัดให้ลูกค้าแสดงตน การระบุตัวตนของลูกค้า และการพิสูจน์ทราบลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เพื่อให้บรรลุตามนโยบายและระเบียบวิธีการในการรับลูกค้า สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดให้มีแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรดำเนินการตามขั้นตอนการขอหรือการแสวงหาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า ขั้นตอนการขอหรือแสวงหาข้อมูลเพื่อระบุตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า ขั้นตอนการพิสูจน์ทราบลูกค้า ขั้นตอนการอนุมัติหรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ นับแต่เมื่อได้รับความประสงค์หรือการแจ้งจากลูกค้าเพื่อขอเริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจสำหรับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ให้บริการทุกประเภท ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(ข) นโยบายและระเบียบวิธีการในการบริหารความเสี่ยง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดหลักการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าทั้งหมด โดยต้องพิจารณาปัจจัยในการกำหนดความเสี่ยงไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด และต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าและสิ้นสุดลงเมื่อยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

การบริหารความเสี่ยง เริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการประเมินเพื่อระบุตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการพิสูจน์ทราบข้อมูลของลูกค้าว่ามีใช่บุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ขั้นตอนการกำหนดระดับความเสี่ยงระดับต่ำหรือความเสี่ยงระดับสูงสำหรับลูกค้าแต่ละราย ขั้นตอนการตรวจทานความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมซึ่งสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้า ขั้นตอนการตรวจทานข้อมูลการพิสูจน์ทราบลูกค้าซึ่งสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้า ขั้นตอนการทบทวนการประเมินความเสี่ยง จนถึงขั้นตอนการยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละราย

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตน การระบุตัวตน การตรวจทานความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

เพื่อให้บรรลุนโยบายและระเบียบวิธีการในการบริหารความเสี่ยง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดทำแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติ ในการบริหารความเสี่ยงของลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจให้บริการทุกประเภทและในทุกช่องทางที่ให้บริการ

ข้อ ๓ นโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๒ ให้รวมถึงมาตรการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันอาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์และวิธีดำเนินธุรกิจใหม่ รวมถึงกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือที่กำลังพัฒนาสำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่และที่มีอยู่แล้ว

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดแผนในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการตามข้อ ๒ ด้วย ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดนโยบายเรื่องอื่นๆ นอกจากนโยบายตามข้อ ๒ เพื่อรองรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

-ร่าง-

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางในการกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยง
ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
ที่อาจเกิดขึ้นก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือ การใช้เทคโนโลยีใหม่

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ วรรคสอง ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดหลักเกณฑ์ภายในองค์กรเพื่อตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงต้องกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้น ก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือ การใช้เทคโนโลยีใหม่ ผ่านการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เป็นช่องทางบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีลักษณะหรือข้อมูลเกี่ยวกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ใช้เพื่อเชื่อมโยง ติดต่อ เข้าถึง การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม หรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน

(๒) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เป็นช่องทางบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีลักษณะหรือข้อมูลเกี่ยวกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ใช้เพื่อเชื่อมโยง ติดต่อ เข้าถึง การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม หรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ซึ่งจัดทำหรือพัฒนาขึ้นใหม่ และจะเริ่มปฏิบัติการ ขาย หรือให้บริการในอนาคต

การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงและการกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ เพื่อทราบว่า การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ตามข้อ ๑ มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มากน้อยเพียงใด

ประการที่ ๒ เพื่อทราบว่า การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์จะมีความเสี่ยงต่อการฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง หรือไม่

ประการที่ ๓ เพื่อทราบว่า กรณีที่พบว่าการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์อาจมีความเสี่ยง ประการที่ ๑ หรือ ประการที่ ๒ หรือทั้งสองประการ จะมีการจัดการความเสี่ยงนั้นโดยวิธีใด และได้ปฏิบัติหรือจะสามารถปฏิบัติตามมาตรการบรรเทาความเสี่ยงนั้นได้อย่างบรรลุผลหรือไม่

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดแผนในการตรวจทาน ทบทวน และพัฒนามาตรการบรรเทาความเสี่ยงสำหรับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ตามข้อ ๑ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงหรือระบบการให้บริการซึ่งมีการพัฒนาอยู่เสมอ

ข้อ ๓ ในกรณีที่พบว่า การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ตามข้อ ๑ (๑) และ (๒) มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึง กฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง และไม่สามารถกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงนั้นได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องยุติการใช้หรือไม่อนุมัติให้มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ดังกล่าว

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดมาตรการในการประเมินความเสี่ยงและบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สำหรับการให้บริการหรือการขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีด้วยก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางการกำหนดปัจจัยเพื่อพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าเกี่ยวกับอาชีฟ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ (๑) (ก) ๓ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีฟตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าทุกรายเพื่อกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เหมาะสมตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีฟตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อทราบว่าลูกค้าแต่ละรายมีปัจจัยความเสี่ยงในระดับสูงตามข้อ ๑๔ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ โดยต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีฟอันเป็นแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ของลูกค้า ในกรณีที่ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีฟตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พบว่า ลูกค้าประกอบอาชีฟ ดังต่อไปนี้ อาจพิจารณาได้ว่าลูกค้าดังกล่าวมีปัจจัยความเสี่ยงระดับสูงอันเนื่องมาจากการประกอบอาชีฟ

- (๑) อาชีฟค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอยหรือทองคำ
- (๒) อาชีฟค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
- (๓) อาชีฟรับแลกเปลี่ยนเงินตราทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา
- (๔) อาชีฟที่ให้บริการโอนและรับโอนมูลค่าเงินทั้งภายในประเทศและข้ามประเทศซึ่งไม่ใช่สถาบันการเงิน
- (๕) อาชีฟประกอบธุรกิจคาสีโนหรือบ่อนการพนัน
- (๖) อาชีฟประกอบธุรกิจสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (๗) อาชีฟค้าอาวุธยุทโธปกรณ์
- (๘) อาชีฟบริษัทหรือนายหน้าจัดหางาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับคนเข้ามาทำงานจากต่างประเทศ หรือ ส่งคนไปทำงานในต่างประเทศ

(๙) อาชีพธุรกิจนำเที่ยว บริษัททัวร์

ข้อ ๓ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดให้การประกอบอาชีพอื่น เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อีกทั้งได้ โดยอาจคำนึงถึงข้อพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) ลูกค้ำประกอบอาชีพหรือกิจการที่มีการรับเงินสดเป็นจำนวนมากจากลูกค้ำในการขายสินค้าหรือให้บริการอยู่เสมอ

(๒) ลูกค้ำประกอบอาชีพหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินสดหรือรับเงินสด โดยมักจะไม่มีกระบวนการใดผ่านธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เชื่อถือได้

(๓) ลูกค้ำประกอบอาชีพหรือกิจการที่มีการซื้อ-ขาย ที่มักไม่มีแหล่งอ้างอิงที่มาของสินค้าอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสินค้าที่หายากและมีราคาสูง

(๔) ลูกค้ำประกอบอาชีพหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมที่มีความเคลื่อนไหวของมูลค่าเงินอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในกรณีที่มีความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมนั้นเป็นธุรกรรมข้ามประเทศและไม่มีการกำกับดูแลตามกฎหมาย

ข้อ ๔ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พบว่ามีปัจจัยอื่นที่ทำให้ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการประกอบอาชีพตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในระดับที่ต่ำลง เช่น ลูกค้ำประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ ในลักษณะของอาชีพเสริมที่ไม่ได้สร้างรายได้มากนัก เป็นต้น สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปรับลดระดับความเสี่ยงลงตามการประเมินผลที่เหมาะสมกับข้อมูลปัจจัยความเสี่ยงอื่น ๆ ของลูกค้ำได้

ข้อ ๕ การกำหนดอาชีพที่เป็นปัจจัยในการพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้ำ ตามประกาศนี้เป็นไปเพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งเป็นการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในกรณีที่พบว่าลูกค้ำอาจมีความเสี่ยงในระดับสูงจากการประกอบอาชีพหรือธุรกิจ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำ ซึ่งถือเป็นการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙)

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางการกำหนดปัจจัยเพื่อพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ (๒) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าทุกราย เพื่อกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เหมาะสมตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้พื้นที่หรือประเทศที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) กำหนดให้เป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเพียงพอ เป็นพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๓ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้พื้นที่ดังต่อไปนี้ เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๑) พื้นที่ที่อยู่ภายใต้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๒) พื้นที่ที่สำนักงานพิจารณาให้เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการกระทำความผิดมูลฐานซึ่งจะกำหนดขึ้นเฉพาะกรณีที่มีสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงในด้านนั้นๆ โดยวิธีการประกาศหรือการแจ้งพื้นที่ในข้อนี้จะพิจารณาจากความปลอดภัยในเรื่องการรักษาข้อมูลความลับของทางราชการเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดให้พื้นที่หรือประเทศอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อีกทั้งได้ โดยอาจคำนึงถึงข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์กรระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ ว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีมาตรการด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเพียงพอ

(๒) พื้นที่หรือประเทศที่ถูกกีดกัน หรือใช้มาตรการบังคับ หรือห้ามค้าขายระหว่างประเทศ โดยองค์การสหประชาชาติ หรือองค์กรระดับสากลที่สำคัญ

(๓) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์กรระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ ว่ามีอัตราการทุจริตคอร์รัปชัน หรือการประกอบอาชญากรรมร้ายแรง ในระดับสูงมาก

(๔) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์กรระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ ว่าเป็นแหล่งสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แหล่งก่อการร้าย หรือมีองค์กรผู้ก่อการร้าย ปฏิบัติการอยู่เพิ่มแหล่งข้อมูลจาก

(๕) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับข้อมูลจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น ว่าเป็นแหล่งที่มีความเสี่ยงสูงเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมร้ายแรงซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน

ข้อ ๕ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พบว่า มีปัจจัยอื่นทำให้ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในระดับที่ต่ำลง เช่น ลูกคามีสัญชาติในพื้นที่หรือประเทศที่เสี่ยงตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ แต่ได้ย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในประเทศไทยเป็นการถาวร และไม่มี การทำธุรกรรมหรือการติดต่อทางธุรกิจในพื้นที่หรือประเทศเสี่ยงนั้นอีกเลย เป็นต้น สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปรับลดระดับความเสี่ยงลงตามการประเมินผลที่เหมาะสมกับข้อมูลปัจจัยความเสี่ยงอื่น ๆ ของลูกค้าได้

ข้อ ๖ การกำหนดพื้นที่หรือประเทศที่เป็นปัจจัยในการพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้า ตามประกาศนี้ เป็นไปเพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งเป็นการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในกรณีที่พบว่าลูกค้าอาจมีความเสี่ยงในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่หรือประเทศตามข้อ ๒ และข้อ ๓ และสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ซึ่งถือเป็นการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙)

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางการกำหนดปัจจัยหรือลักษณะในการพิจารณาลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ วรรคสอง ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้ำทุกราย เพื่อกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำในระดับที่เหมาะสมตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาให้ลูกค้ำที่มีปัจจัยหรือลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นลูกค้ำที่มีความเสี่ยงในระดับต่ำ

(๑) ลูกค้ำที่เป็นพระมหากษัตริย์ พระบรมราชินี พระราชทายาท หรือพระบรมวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์ขึ้นไปจนถึงชั้นเจ้าฟ้า

(๒) ลูกค้ำที่เป็นรัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๓) ลูกค้ำที่เป็นมูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มูลนิธิสายใจไทย

(๔) ลูกค้ำที่เป็นสถาบันการเงิน ดังต่อไปนี้

(๔.๑) ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๔.๒) ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๔.๓) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

(๔.๔) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(๔.๕) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(๔.๖) บริษัทหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๔.๗) บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยและบริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

(๔.๘) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

(๕) ลูกค้ำที่เป็นกองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ที่จัดตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนประกันสังคม เป็นต้น

(๖) ลูกค้ำที่เป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ข้อ ๓ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณา กำหนดให้ลูกค้ำที่มีปัจจัยหรือลักษณะตามข้อ ๒ (๒) (๔) (๕) และ (๖) ซึ่งมีสัญชาติอื่นหรือตั้งอยู่ในต่างประเทศ เป็นลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำก็ได้ หากได้ตรวจสอบแล้วว่าลูกค้ำดังกล่าวอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่น่าเชื่อถือในการกำกับดูแลตามมาตรการด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงของลูกค้ำดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าลูกค้ำควรได้รับการจัดระดับความเสี่ยงไว้ในความเสี่ยงระดับต่ำ

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณา กำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินดังต่อไปนี้ เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำ

(๑) การประกันวินาศภัย

(๒) การประกันชีวิตตามข้อ ๓๑ (๑) และ (๒) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) การประกันภัยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของลูกจ้างหรือเพื่อเยียวยาความเสียหาย

(๔) ผลิตภัณฑ์ทางการเงินสำหรับผู้ยากไร้ซึ่งรัฐเป็นผู้สนับสนุน และมีการจำกัดวงเงินสำหรับลูกค้ำแต่ละราย

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ตนให้บริการนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำได้ โดยอาจคำนึงถึงข้อพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ก่อให้เกิดภาระผูกพันในการชำระหนี้

(๒) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือถอนหรือคืนเป็นเงินสดได้ในระยะเวลาอันสั้น

(๓) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ไม่ใช่บริการข้ามประเทศและไม่เกิดมูลค่าในต่างประเทศ

(๔) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ไม่สามารถโอนมูลค่าให้แก่ผู้อื่นได้ หรือโอนได้แต่มีการกำหนดเงื่อนไขและกระบวนการที่ซับซ้อน

(๕) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ได้รับการจำกัดวงเงินไว้ในมูลค่าและจำนวนครั้งในการครอบครองหรือการใช้บริการ ทำให้ไม่สามารถสะสมมูลค่าเงินได้เป็นจำนวนมากหรือโอนหรือเปลี่ยนมือได้อย่างรวดเร็ว

ข้อ ๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สามารถกำหนดปัจจัยหรือลักษณะอื่นนอกจากกรณีตามข้อ ๔ ในการพิจารณาและประเมินว่าลูกค้ำมีความเสี่ยงในระดับต่ำได้โดยอาจคำนึงถึงข้อพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) ลูกค้ำไม่มีปัจจัยอื่น ๆ ให้พิจารณาว่า น่าจะมีความเสี่ยงในระดับสูงตามข้อ ๑๔ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) ลูกค้ำมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมหรือมีความเคลื่อนไหวทางการเงินที่มีมูลค่าและจำนวนความถี่ในการใช้บริการต่ำ

(๓) ลูกค้ำใช้บริการทางการเงินหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายต่ำเท่านั้น

(๔) ลูกค้ำไม่มีพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือไม่เคยมีพฤติกรรมที่นำไปสู่การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจคำนึงถึงเงื่อนไขอื่น ๆ เพื่อกำหนดปัจจัยความเสี่ยงระดับต่ำก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดกับแนวทางตามวรรคหนึ่ง และจะต้องกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยงของลูกค้ำ หากลูกค้ำไม่ได้อยู่ในเงื่อนไขที่ใช้ในการพิจารณาสำหรับความเสี่ยงต่ำอีกต่อไป

ข้อ ๖ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจลดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำลงได้สำหรับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำตามประกาศนี้ โดยดำเนินการตามข้อ ๑๖ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) และ (๓) ของกฎกระทรวงดังกล่าว

ในกรณีที่ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบแล้วพบว่า ลูกค้ำต้องได้รับการปรับปรุงระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้สูงขึ้น สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการกระบวนการ

ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับลูกค้ำดังกล่าว ให้เท่าเทียมกับมาตรฐานของระดับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไป
ซึ่งได้กำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการภายในองค์กรในทันที

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้าและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ วรรคสี่ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

การระบุตัวตนของลูกค้าและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) และ (๒) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการ ดังนี้

ข้อ ๑ ในการระบุตัวตนของลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) นอกจากจะใช้ข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนการแสดงผลตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงผลของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ในการระบุตัวตนของลูกค้าแต่ละรายแล้ว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องคำนึงถึงระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย เพื่อพิจารณาว่า จำเป็นต้องได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการระบุตัวตนของลูกค้าอีก หรือไม่ ดังนี้

(๑) กรณีที่ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงต่ำ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาระบุตัวตนจากข้อมูลการแสดงผลโดยยังไม่จำเป็นต้องขอข้อมูลอื่น ๆ อีกก็ได้ เว้นแต่พบว่าข้อมูลการแสดงผลนั้นยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่า ลูกค้ามีตัวตนอยู่จริงตามกฎหมายและมีคุณลักษณะหรือปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่ำอย่างแท้จริง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องได้รับข้อมูลเพื่อระบุตัวตนเพิ่มเติมให้เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ดังกล่าว

(๒) กรณีที่ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงอื่น สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงผลที่ครบถ้วนและจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ลูกค้าที่มีระดับความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาขั้นตอนในการระบุตัวตนเพิ่มเติม โดยขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็ได้ เช่น ข้อมูลการชำระค่าสาธารณูปโภคจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ประกอบการ สำเนาสัญญาหรือข้อตกลงทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบุคคลภายนอก

เฉพาะส่วนที่พิสูจน์ถึงการดำเนินกิจการของลูกค้า ข้อมูลที่อ้างอิงได้ว่าลูกค้ามีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินอื่นที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น

ข้อ ๒ ในการระบุผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๒) สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริง ให้เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่า เป็นบุคคลธรรมดาที่มีตัวตนอยู่จริงตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีความเกี่ยวข้องกับลูกค้า ซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖(๑) และ (๙) ควรคำนึงถึงความเกี่ยวข้องด้านธุรกิจเป็นสำคัญ เว้นแต่ มีข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่อาจพิจารณาได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าแม้จะไม่มี ความเกี่ยวข้องกันทางธุรกิจก็ตาม เช่น มีความเกี่ยวข้องทางเครือญาติ ทางการเมือง หรือ ทางพันธสัญญาอื่นใด เป็นต้น ทั้งนี้ ข้อมูลการระบุตัวผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริงในข้อนี้ ต้องเพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๓) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้

แนวทางตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้กับการระบุตัวบุคคลอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เช่น ผู้รับผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัย เป็นต้น ได้ โดยอนุโลม

ข้อ ๓ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาใช้แนวทางตามข้อ ๑ (๒) และข้อ ๒ กับลูกค้าที่มีระดับความเสี่ยงต่ำด้วยก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๖ วรรคสาม ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎกระทรวงกำหนดการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ กับลูกค้าทุกราย ทั้งลูกค้าใหม่และลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และยังคงดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจอยู่จนถึงปัจจุบัน

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องพิจารณาคัดกรองลูกค้าปัจจุบันออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ลูกค้าปัจจุบันที่มีข้อมูลการแสดงตนและข้อมูลสำหรับการระบุตัวตนครบถ้วน กลุ่มที่ ๒ ลูกค้าปัจจุบันที่มีข้อมูลการแสดงตนหรือข้อมูลสำหรับการระบุตัวตนไม่ครบถ้วน

สำหรับลูกค้าปัจจุบันกลุ่มที่ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าทันที โดยเริ่มตั้งแต่การตรวจทานข้อมูลของลูกค้า ดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๑๙ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ดำเนินการบริหารความเสี่ยงและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

สำหรับลูกค้าปัจจุบันกลุ่มที่ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องติดตามข้อมูลสำคัญเบื้องต้น ได้แก่ ข้อมูลการแสดงตน ข้อมูลที่ใช้ในการระบุตัวตนของลูกค้า ข้อมูลที่ใช้ระบุตัวของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า เพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ และเพื่อพิจารณาว่าจำเป็นต้องยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของลูกค้าแต่ละรายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือไม่

ข้อ ๓ ในการบริหารจัดการข้อมูลและดำเนินกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า สำหรับลูกค้าปัจจุบันกลุ่มที่ ๒ หลังจากที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒ แล้ว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้ากลุ่มนี้ โดยพิจารณาจากความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม มูลค่าเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ประเภทของวัตถุประสงค์หรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ความเกี่ยวข้องกับปัจจัยความเสี่ยงตามข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๖ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อประเมินผลสำหรับลูกค้าแต่ละรายว่า สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องแสวงหาข้อมูลของลูกค้าเพิ่มขึ้นในระดับใด เพื่อนำไปใช้ในการบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตาม กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการประเมินผลตามข้อ ๓ แล้ว ให้พิจารณาดำเนินการตามแนวทางดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ลูกค้าปัจจุบัน กลุ่มที่ ๒ เป็นลูกค้าที่ไม่มีความเคลื่อนไหวทางบัญชีหรือไม่มีการทำธุรกรรมมาเป็นระยะเวลาานาน สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อไป แต่กำหนดเงื่อนไขให้ลูกค้าต้องติดต่อกับพนักงาน ฌ สำนักงานหรือสาขา เพื่อขอทำธุรกรรมในครั้งถัดไป และดำเนินการขอข้อมูลลูกค้า ทบทวนข้อมูลการแสดงตนและระบุตัวตนของลูกค้าใหม่ แล้วจึงกำหนดให้ลูกค้าเข้าสู่กระบวนการบริหารความเสี่ยงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายตามข้อเท็จจริงที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของลูกค้าต่อไป

(๒) กรณีที่ลูกค้าปัจจุบัน กลุ่มที่ ๒ เป็นลูกค้าที่เป็นลูกหนี้ซึ่งมีพฤติกรรมการชำระหนี้ปกติ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อไป โดยกำหนดเงื่อนไขเบื้องต้นให้พนักงานต้องดำเนินการขอข้อมูลเพิ่มเติม ทบทวนข้อมูลการแสดงตนและระบุตัวตนของลูกค้าใหม่กรณีลูกค้ามาติดต่อขอชำระหนี้ครั้งต่อไปกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) แล้วจึงกำหนดให้ลูกค้าเข้าสู่กระบวนการบริหารความเสี่ยงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายตามข้อเท็จจริงที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของลูกค้าต่อไป

(๓) กรณีลูกค้าปัจจุบัน กลุ่มที่ ๒ เป็นลูกค้าที่เป็นลูกหนี้ ซึ่งค้างชำระหนี้เป็นเวลานานหรือได้รับการประเมินว่าเป็นหนี้เสียหรือหนี้สูญ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างลูกค้าที่มีความเสี่ยงระดับต่ำ และกำหนดเงื่อนไขให้ดำเนินการตรวจสอบ ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าดังกล่าว เมื่อสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการกับลูกค้าเพื่อให้ได้รับชำระหนี้ หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้ก็ได้ ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้

ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ยังคงมีหน้าที่ในการดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๑๙ (๓) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำหรับลูกค้ำดังกล่าวจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

ข้อ ๕ กรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีลูกค้ำปัจจุบันกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีลักษณะที่ไม่ตรงกับข้อ ๔ และไม่สามารถติดตามข้อมูลเพื่อระบุตัวตน ซึ่งทำให้ไม่สามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำดังกล่าวและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๖ กรณีลูกค้ำเป็นผู้ถือกรรมธรรม์ประกันภัยที่มีความเสี่ยงต่ำ และมีข้อมูลการแสดงตนหรือข้อมูลที่ใช้ในการระบุตัวตนของลูกค้ำ ไม่ครบถ้วนหรือไม่เพียงพอ สถาบันการเงินต้องไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ แก่ลูกค้ำหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัย จนกว่าจะได้รับข้อมูลที่เพียงพอในการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้อย่างครบถ้วน

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง แนวทางการกำหนดการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ต้องส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงิน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๑ (๑) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ต้องดำเนินการส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และตรวจสอบข้อมูลกรณีเป็นฝ่ายรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) อาจพิจารณาไม่ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และไม่ตรวจสอบข้อมูลกรณีเป็นฝ่ายรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถ้าได้ตรวจสอบแล้วพบว่า การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการรับโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว เป็นการดำเนินการเพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) การชำระค่าสินค้าหรือบริการโดยใช้บัตรเครดิต
- (๒) การชำระค่าสินค้าหรือบริการโดยหักบัญชีผ่านบัตรเดบิต
- (๓) การชำระค่าสินค้าหรือบริการโดยใช้บัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์
- (๔) การชำระค่าสินค้าหรือบริการตามใบแจ้งหนี้ที่มีข้อมูลอ้างอิงในการใช้บริการ ชื่อเต็มของผู้ใช้บริการหรือผู้ซื้อสินค้าและผู้ให้บริการหรือผู้ขายสินค้า และหมายเลขอ้างอิงในการชำระเงินหรือผู้ชำระเงิน

ข้อ ๓ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ต้องตรวจสอบและประเมินผลว่า บริการใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ผ่านการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๒ และกำหนดมาตรการในการตรวจสอบและคัดแยกข้อมูล กรณีที่บริการดังกล่าวมีการให้บริการการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช่การชำระค่าสินค้าหรือบริการ

ในกรณีที่ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) มีผลิตภัณฑ์หรือบริการเกี่ยวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถให้บริการทั้งการโอน

มูลค่าเงินและการชำระค่าสินค้าหรือบริการตามข้อ ๒ ในผลิตภัณฑ์หรือบริการประเภทเดียวกัน เช่น การให้บริการบัตรเครดิตที่ใช้เพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ และสามารถโอนมูลค่าเงินผ่านบัตรเครดิตหนึ่งไปยังบัญชีบัตรเครดิตอื่นได้ด้วย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ต้องมีกระบวนการหรือมาตรการในการคัดแยกการใช้บริการที่เป็นการโอนมูลค่าเงินกับการชำระค่าสินค้าหรือบริการ เพื่อจะได้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนและรับข้อมูลกรณีเป็นฝ่ายรับคำสั่งโอนสำหรับการโอนมูลค่าเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช่การชำระค่าสินค้าหรือบริการได้อย่างครบถ้วนตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน